

Fra Dansk Jernbane-Klubs hjemmeside - sommer 2024

Busstoppesteder i Danmark

Jef Pallavicini

Udgivet 2024
Format 20,5 cm X 20,5 cm, hårdt omslag,
136 sider og ca. 340 illustrationer

298 kr.

Boganmeldelse

Bogen er inspireret af bøgerne der er lavet om busstoppesteder i Sovjetunionen. Her var der udvist meget stor kreativitet omkring af lave hvert enkelt stop til noget specielt. Kreativiteten i Danmark har ikke været så stor og der er ved de fleste busstoppesteder brugt standardlæskærme.

Poul Cadovius var den første der for firmaet Abstrakta i glasfiber designede en håndfuld forskellige læskærme, hvor den mest kendte er Cadomusboblen i glasfiber, hvor der er siddeplads til 5-10 personer. Den er designet i en tid hvor der ikke var så meget graffiti og i dag indbyder de store flader til at male på. Skærmen står flere steder stadig og må i dag betragtes som fortidigt design.

Aluminiums profiler hvori der var placeret glas var næste generation af skærme. Det gjorde skærmen transparent og noget mere let i designet. Denne type står der stadig rigtig mange af rundt om i landet.

Bogen kommer fint omkring alle typerne og tager med sine mere end 300 illustrationer læseren med rundt til de fleste egne i Danmark.

Man kunne godt have ønsket at man havde valgt at have lidt færre foto med. Mange er næsten ens og mange foto er meget små. En af mine kæpheste er at foto ikke må være for små i en bog. Færre og større foto og lidt mere kritisk indgang til hvert enkelt foto kunne også have givet et mere roligt lay-out af det enkelte opslag i bogen. Mange af bogens foto er taget indenfor de sidste år og kunne være taget om. Mange opslag virker rodede.

AFA/JcDecaux med Knud Holscher design og andre firmaer der opsætter læskærme med reklamer har givet et stort løft til standarden af stoppestederne, men uden for de større byer, hvor der mange steder ingen biltrafik er det ikke så attraktivt at opstille skærme med reklamer

Jeg ved ikke præcist hvor mange stoppesteder der er i Danmark, men vil skønne der er mellem 30 og 40.000 stoppesteder hvor måske 3/4 har en form for læmlighed. Lige fra stoppesteder hvor der er et par påstigere pr dag til stoppesteder med flere tusind påstigere. Og det giver selvfølgelig forskellig standard.

Bogens budskab har været at vise forskelligheden, men man kunne også have valgt at have et afsnit med et rædselskabinettet, hvor grimheden og den manglede vedligeholdelse var i fokus. Jeg kunne godt have bidraget med foto af knæhøjt græs, smadrede ruder, skæve standere og stoppesteder hvor man ikke har lyst til at opholde sig og vedligeholdelse er noget der ikke sker.

Det er en opgave som kommunerne og trafikselskaberne bruger flere penge på end tidligere men der er stadig et stort efterslæb og der kan bruge millioner på at hæve standarden. Der står stadig mange glasfiberlæskærme og andre skærmtyper af lav standard

Bogen er som nævnt inspireret af et lignede værk fra Rusland hvor der er en lang tradition for at sætte et meget lokalt præg på busstoppestederne. På YouTube er der en fin film om de Russiske stoppesteder.

Finn Madsen